

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 44C/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120362786
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:6120362786.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou v spore žalobcu: Y. X., F. F. G. Y. XXX, XXX XX M., C.: XX XXX XXX, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, proti žalovanému: M.G. P., R..F.. X. C. T., F. F.Y. Š. XX, XXX XX V., zastúpeného: JUDr. Félixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 216,97 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 216,97 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 216,97 € od 27.5.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 6.10.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 216,97 € s príslušenstvom titulom náhrady škody z dôvodu nevyplatenia poistného plnenia v plnej výške za opravu motorového vozidla zn. V. XXX Y., W.: M. XXX HS v dôsledku poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 5.4.2019 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. V. XXX Y., W.: M. XXX B., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému R. X., V. M. XX, XXX XX M.. Predmetnú škodovú udalosť (nehodu) spôsobil vodič iného motorového vozidla EČV: M. XXX T., ktorého vlastníčka U.. U. M. mala v čase vzniku škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t.j. v poisťovni KOMUNÁLNA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group.

3. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená dňa 5.4.2020 (správne má byť 5.4.2019- poznámka súdu) a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti: 8013959997. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla zn. V. XXX Y., W.: M. XXX B. si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise Y. X., so sídlom V. XXX, XXX XX V., teda u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 482,04 € s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúru číslo 2019014. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 13.5.2019 bolo poškodenému oznámené, že dňa 10.5.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti. Podľa vyjadrenia likvidátora pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 25,-€/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lak. konštanty 100%). Suma uznaná žalovaným však bola iba do výšky 265,07 €, neuznaná suma vo výške 216,97 €, ktorá

bola vlastníkom motorového vozidla, ktorým je poškodený postúpená na žalobcu Zmluvou a postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2019.

4. Ďalej dôvodil, že žalobca si účtoval za 1 normohodinu mechanickej a lakovacej práce 60,- € bez DPH, čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi porovnateľná, resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto považuje za nedôvodné, že nebola uznaná cena práce v plnej výške. Žalovaný uznal materiál vo výške lakovacej konštanty 100%. Pracovný postup zahŕňal dve vrstvy metalizovaného efektu, pričom uznané náklady nie je možné považovať za primerané z dôvodu nedostatočného pokrytia nákladov vynaložených na lakovací materiál. Výška lakovacích nákladov podľa kalkulácií predstavuje sumu 376,70 € bez DPH, z čoho vyplýva, že zo strany žalovaného došlo k nedôvodnému kráteniu lakovacích nákladov. Žalovaný nepreukázal, na základe akých skutočností krátil výšku lakovacích nákladov, nepredložil žiaden odborný dôkaz, neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Z oznámenia vyplýva, že žalovaný rozlišuje autoservisy na autorizované a neautorizované, avšak tieto servisy podnikajú riadne a legálne. Toto rozlišovanie servisov je nedôvodné, nakoľko všetky servisy majú rovnaké postavenie a nie je možné ich zvýhodňovať alebo znevýhodňovať. Uvedené nie je v súlade ani s Európskou legislatívou. Žalovaný neuhradil náhradu škody v plnom rozsahu v súlade s kalkuláciou nákladov na opravu vozidla v neautorizovanom servise, pričom vychádza z technológie na opravu vozidla pre nezmluvný servis. Predmetnú kalkuláciu nákladov ani poškodenému, ani žalobcovi nedoručil. Zároveň si uplatnil úroky z omeškania 5% p.a. zo sumy 216,97 € od 27.5.2019 do zaplataenia a náhradu trov konania.

5. Okresný súd Banská Bystrica dňa 2.9.2020 vydal platobný rozkaz sp. zn. 13Up/1617/2020, ktorým vyhovel žalobcovi v plnom rozsahu. Proti vydanému platobnému rozkazu bol doručený odpor žalovaného. V podanom odpore žalovaný uviedol, že neuznáva v celom rozsahu nárok žalobcu a považuje ho za nedôvodný. V prvom rade namietal, že žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje, napríklad o priebehu škodovej udalosti a ďalších realizovaných úkonoch týkajúcich sa škodovej udalosti zo strany poškodeného. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol. Niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ust. § 132 ods. 2 CSP, postačujúce.

6. Žalovaný ďalej poukazoval na vecnú legitimitáciu subjektov. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/192/2004 a uviedol, že z tohto rozhodnutia vyplýva, kedy ide o nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. Žalovaný je toho názoru že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný z nasledovných dôvodov. Z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíva v neuhradenej faktúre. Poškodený teda predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje práve žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj znenie ust. § 524 OZ, z ktorého vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením tejto zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzkov poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu. Medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 OZ. Takýto právny úkon je podľa ust. § 39 OZ absolútne neplatný. V zmluvách absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky. Rovnako tu absentuje naplnenie samotného cieľa zmlúv o postúpení pohľadávok, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky (alebo jej časti). Uvedením skutočností ako je špecifikácia a predmet zmlúv nemôže byť nahradený samotný prejav vôle postupcu.

7. Záverom sa vyjadril k uplatneným úrokom z omeškania, ktorý nárok považuje rovnako za nedôvodný s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

8. K podanému odporu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu, v ktorom nesúhlasil s tvrdením žalovaného o nedostatkoch povinných náležitostí žaloby, pričom zopakoval a uviedol podstatné skutkové tvrdenia a uviedol dôkazy, o ktoré opiera svoj nárok. Nakoľko žalovaný čiastočne uhradil vzniknutú škodu, ktorá v dôsledku škodovej udalosti vznikla, sám uznal nárok žalobcu, resp. poškodeného na náhradu škody, sporný ostal len rozsah náhrady škody.

9. Taktiež nesúhlasil s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Samotná škoda vznikla poškodenému už momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má poškodený nárok a ktorého vznik nie je v zmysle vyššie uvedenej súvislosti potrebné preukazovať inak. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na náhradu škody sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy. Fakturácia predstavuje vyčíslenie nároku. Konanie a tvrdenie žalovaného, podľa ktorého by poškodený musel v prípade opravy uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne, je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Poškodený nemôže doplácať na to, resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na vrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. Nakoľko žalovaný čiastočne uhradil náhradu škody poškodenému, má za to, že tým písomne uznal svoj dlh.

10. K náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom Valentínom Alexandrom (poškodeným) a postupníkom (žalobcom) zo dňa 15.5.2019 obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (nezaplatenie časti faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla žalovaným, ktorého potreba opravy vznikla z dôvodu vzniku škodovej udalosti). Zároveň, v článku I zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2019 označenom ako „Predmet zmluvy“, v článku 1 postupca jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyjadruje svoju vedomosť o tom, že voči žalovanému má pohľadávku vo výške 216,97 €, ktorá mu vznikla v dôsledku vzniku škodovej udalosti a s tým súvisiacej potreby opravy poškodeného motorového vozidla a neuhradenia nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla žalovaným v plnej výške, pričom poukazoval na jednotlivé ustanovenia zmlúv. Má za to, že postupca v uvedenom prípade, v zmluve o postúpení pohľadávky, vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky.

11. K úrokom z omeškania uviedol, že zo znenia ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP nevyplýva, aby tieto vylučovali aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa a včasné nesplnenie odlišných povinností, než ako vyplývajú z ustanovenia § 517 ods. 2 OZ. Podstatným kritériom pre rozlíšenie je to, že v ustanovení § 11 ods. 8 zákona o PZP zákonodarca postihol nečinnosť poisťovateľa spočívajúcu v nepeňažnom plnení, pričom ustanovením § 517 ods. 2 OZ je sankcionovaná nečinnosť spočívajúca v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Uvedené znamená, že pokiaľ si splnil žalovaný v predmetnej veci svoje povinnosti vo vzťahu k žalobcovi vyplývajúce mu z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda ho nemožno sankcionovať podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, nevylučuje to aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, a teda priznanie úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku vo vzťahu k žalobcovi riadne a včas. Vzhľadom k tomu, že nárok na zaplatenie sumy vo výške 216,97 € - náklady za opravu poškodeného motorového vozidla žalovaný žalobcovi neuhradil v lehote stanovenej v § 797 ods. 3 OZ, neposkytol žalobcovi plnenie riadne a včas, a tak sa s plnením dostal do omeškania. Nakoľko ide o omeškanie so splnením peňažného dlhu, patrí žalobcovi popri plnení jeho nárokov v zmysle § 517 ods. 2 OZ aj nárok na úrok z omeškania odo dňa, kedy sa žalovaný do omeškania s plnením dostal.

Záver v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v predmetnom rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. Najvyšší súd SR teda nevylúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/31/2018 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/335/2017 zo dňa 22.11.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/193/2015.

12. Duplika žalovaného súdu nebola doručená.

13. Súd na prejednanie veci nariadil dňa 15.3.2021 pojednávanie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nepriaznivej pandemickej situácie spojenej s ochorením COVID- 19. Následne súd vytýčil pojednávanie na termín 21.6.2021, na ktorom sa nezúčastnili sporové strany. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť podaním doručeným súdu dňa 21.6.2021 a zároveň súhlasil, aby sa konalo a rozhodovalo v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného neospravedlnil svoju neúčast, ako ani neúčast žalovaného z dôležitého dôvodu, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Súd v súlade s ust. § 180 CSP prejednával vec v ich neprítomnosti.

14. Právny zástupca žalobcu vo svojom podaní zároveň zhrnul skutkové a právne tvrdenia v spore. K námietkam aktívnej vecnej legitímácie a k neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zotrval na svojich tvrdeniach s poukazom na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Cob/25/2020 zo dňa 30.6.2020, sp. zn. 4Cob/20/2020 zo dňa 15.7.2020 a pod. Zároveň uviedol, že dôvody krátenia uvedené v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 13.5.2019 sú nepreskúmateľné, bez opory v zákone. Nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný priznal výšku práce iba v sume 25,00 €/NH s DPH a z čoho vychádzal keď určil, že suma 25,00 € s DPH/NH je primeraná. Naopak, žalobca v konaní predložil cenníky autoservisov, z ktorých vyplýva, že cena účtovaná žalobcom vo výške 60 € bez DPH je primeraná a predstavuje obvyklú sadzbu v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Rovnako žalobca zotrval a zopakoval svoje úvahy k úrokom z omeškania, ktoré právne odôvodnil ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú sankciu za nesplnenie povinnosti peňažnej povahy, t.j. riadne a včas uhradiť poistné plnenie. Vzhľadom na rozsudok NS SR žalobca nežiada o zaplatenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. za omeškanie so splnením nepeňažnej povinnosti. Keďže poisťovne si istým spôsobom plnia povinnosť a poskytnú závery zo svojho šetrenia. Nie je správny výklad, že poisťovňa sa dostane do omeškania, až po doručení právoplatného rozsudku na plnenie a po lehote na plnenie. Aby poisťovňa plnila až po doručení rozsudku a až uplynutím lehoty na plnenie by sa dostala do omeškania, muselo by ísť o prípad kedy sama poisťovňa by nebola účastníkom konania. Nemôže nastať taká situácia, že poisťovňa až po právoplatnosti rozsudku, na základe ktorého je povinná plniť sa dostane do omeškania, pričom sama je oprávnená na podanie odvolania. K danému sa v mnohých prípadoch už vyjadril Krajský súd v Košiciach. V prejednávanom prípade je poisťovňa stranou sporu, preto nie je možné aplikovať na tento prípad výklad, ktorým poisťovňa sa dostane do omeškania až doručení právoplatného rozsudku. Záverom navrhol, aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Prílohou podania bol zoznam rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Banskej Bystrici k úrokom z omeškania.

15. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov, najmä oboznámením sa s Oznámením o poistnom plnení zo dňa 15.5.2019, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.5.2019, cenníkmi autoservisu Moris Slovakia, Auto Gabriel, s.r.o. Košice, Regnum Bavaria, s.r.o. a Záznamom o dopravnej nehode a zistil tento skutkový stav:

Dňa 5.4.2019 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom osobnom vozidle zn. V. XXX Y., W.: M. XXX B., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému R. X., V. M. XX, XXX XX M.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobila vodička motorového vozidla zn. Renault Clio s EČV: M. XXX T., ktoré je vo vlastníctve U. M., V. L. Z. XX, XXX XX M.. Vinníčka nehody mala v čase udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t.j. KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava. Poškodený si dal opraviť svoje motorové vozidlo do servisu Y. X., G. Y. XXX, XXX XX M., C.: XX XXX

XXX, t.j. k žalobcovi. Náklady na opravu motorového vozidla boli vyčíslené sumou vo výške 482,04 €, ktorá bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2019014. Oznamením o poistnom plnení zo dňa 15.5.2019 bolo poškodenému oznámené, že dňa 10.5.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8013959997. Žalovaný uznal poistné plnenie len vo výške 265,07 €, ktoré vyplatil žalobcovi. V oznámení bolo uvedené vyjadrenie likvidátora, ktorý uviedol, že pri výpočte boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 25,- € na normohodinu s DPH a primerané náklady na lakovnícky materiál (výška lak. konštanty vo výške 100%). Zmluvou o postúpení časti neuznanej pohľadávky v sume 216,97 € zo dňa 15.5.2019, ktorú mal poškodený voči dlžníkovi- poisťovní, poškodený ako postupca postúpil pohľadávku na žalobcu ako postupníka (čl. I. zmluvy). Postupca prehlásil, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna (čl. II zmluvy). Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpisu (čl. III bod 1 zmluvy).

16. Žalobca sa domáha zaplataenia nevyplatennej sumy vo výške 216,97 € zo strany žalovaného vrátane úrokov z omeškania.

17. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“), uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi.

22. Z vykonaného dokazovania a na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 5.4.2019 došlo ku škodovej udalosti, sporný nebol ani vznik škody na motorovom vozidle poškodeného. Medzi stranami bola sporná otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby a rozsah vzniknutej škody na motorovom vozidle poškodeného titulom nákladov na opravu motorového vozidla.

23. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a dospel k záveru, že touto disponuje. Súd pristúpil ku skúmaniu náležitostí zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom zistil, že táto zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon. Zmluva o postúpení pohľadávok obsahovala presné a nezameniteľné označenie postupcu, označenie postupníka, v zmluvách bola presne a jasne špecifikovaná pohľadávka, ktorá sa postupuje, nielen označením jej výšky, ale aj dôvodu jej vzniku (pohľadávka z poistnej udalosti č. 8013959997). Obe strany mali nespochybniteľnú vedomosť o tom, čo je predmetom týchto zmlúv a svoju vôľu prejavili svojimi podpismi. Každý právny úkon je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu a tým, že poškodený ako postupca prehlásil, že špecifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá je uvedená v čl. I zmluvy je úplná a správna, prejavil svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, čo aj osvedčil svojim vlastnoručným podpisom, ako už súd uviedol. Skutočnosť, že pohľadávka žalobcu nebola uhradená poškodeným neznamena, že nemohlo dôjsť k ich postúpeniu na žalobcu. Odpoveď vyplýva z ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., z ktorého vyplýva, že poškodenému vznikol priamo zo zákona nárok na náhradu škody voči žalovanému ako poisťovateľovi, teda okamihom vzniku dopravnej nehody vzniklo právo poškodeného domáhať sa náhrady škody od žalovaného, nie až vynaložením nákladov. A toto právo na náhradu vzniknutej škody, v podobe neuhradenej pohľadávky postúpil na žalobcu. V prípade uhradenej pohľadávky sa rovnako prejavili účinky postúpenia, ktorých následkom nastala zmena v osobe veriteľa. Podľa názoru súdu je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie tejto žaloby a to vo vzťahu k celej žalovanej pohľadávke. V tomto smere sa v súčasnosti ustalauje súdna prax.

24. Sporným medzi stranami ostal aj rozsah spôsobenej škody, nakoľko žalovaný priznal na jednu normohodinu práce 25,- € a zároveň priznal primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100%). Podľa názoru súdu žalobca dostatočne preukázal výšku účtovanej normohodiny mechanickej a lakovacej práce 60,- € bez DPH, ktorá je porovnateľná, resp. výhodnejšia a nižšia cena ako v iných autoservisoch v danom regióne pre daný typ vozidla, čo preukázal žalobca cenníkmi z iných autoservisov. Napríklad Auto Gabriel, s.r.o. účtuje za jednu normohodinu práce sumu 57,- € bez DPH mechanická dielňa, 64,- € bez DPH karosárska a lakovacia dielňa, Moris Slovakia 65,- € bez DPH mechanická dielňa, 64,- € bez DPH karosárska a lakovacia dielňa, Regnum Bavaria s.r.o. 94,80 € bez DPH mechanická dielňa, karosárska a lakovacia dielňa. Výška lakovacích nákladov podľa kalkulácií predstavuje 376,70 € bez DPH, ktoré žalovaný krátil, avšak neuviedol z akých dôvodov, nepredložil žiaden odborný dôkaz, čím procesne účinným spôsobom nevyvrátil nárok žalobcu. V konaní bol žalovaný aktívny len pri podaní odporu bez predloženia relevantných dôkazov, nevyužil možnosť vyjadriť sa v duplike a nezúčastnil sa ani nariadeného pojednávania a to bez ospravedlnenia. Pre súd nie je postačujúce len odkazovať na listinný dôkaz (oznámenie o poistnom plnení), kde sa nachádza len strohé konštatovanie likvidátora. Žalobcovi ani poškodenému nebola doručená technológia opravy stanovenej výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla pre nezmluvný servis. V tomto smere neobstojí ani obrana žalovaného opierajúca sa o rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované, keď voľba servisu je vždy na poškodenom. Preto nemôže byť na ujmu poškodeného voľba neautorizovaného servisu, keď má nárok na náklady, ktoré zodpovedajú rozsahu opravy poškodenia motorového vozidla.

25. Za nedôvodnú súd považoval námietku vo vzťahu k neúplnosti žaloby, nakoľko už len uvedením čísla poistnej udalosti žalovaný presne vedel, o akú poistnú udalosť ide. Pre súd tiež nebolo podstatné kto presne bol vinníkom škodovej udalosti, resp. priebeh škodovej udalosti, keďže to nebolo v konaní sporné, a pasívnu legitímáciu nesie žalovaný.

26. Na základe vyššie uvádzaných skutočností sa súd stotožnil s argumentáciou žalobcu uvedenou v žalobe, v replike a v rámci písomnej záverečnej reči, preto súd vo výroku I uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 216,97 €.

27. Čo sa týka úrokov z omeškania, na základe právne presvedčivej argumentácie žalobcu s poukazom na ustaľujúcu sa súdnu prax aj Krajského súdu v Košiciach, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. V tomto smere sa plne stotožnil so žalobcom. Žalobca sa podanou žalobou domáha zaplataenia úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ za nesplnenie peňažnej povinnosti, keď žalovaný krátil poistné plnenie a nevyplatil žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného celú fakturovanú sumu, čím sa dostal do omeškania a z tohto dôvodu má žalobca nárok na zaplataenie úrokov z omeškania ako sankcie za neplnenie. Žalovaný sa v konaní bránil a poukazyval na jediné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktoré však v prejednávanej veci nie je aplikovateľné, lebo tento sa vo svojich úvahách venoval len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., výlučne pri nesplnení nepeňažnej povinnosti, pričom najvyšší súd nevyklúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Ust. § 11 ods. 8 v spojení s § 11 ods. 6 cit. zák. sankcionujú neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavujú žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie (§ 517 ods. 2 OZ), a to i v prípade, ak si povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 cit. zák. žalovaný splnil včas, t. j. skončil prešetrenie poistnej udalosti alebo poskytol vysvetlenie o odmietnutí poistného plnenia. Opačný výklad súd považoval za nespravodlivý a ústavne nekonformný. Uvedené bolo konštatované v rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach, napr. sp. zn. 9Co/372/2019 zo dňa 25.11.2020, sp. zn. 1Co/209/2019 zo dňa 30.9.2020, sp. zn. 3Cob/5/2021 zo dňa 17.5.2021 a ďalšie.

28. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu a za nesprávny považuje výklad, že poisťovňa sa dostane do omeškania, až po doručení právoplatného rozsudku na plnenie a po lehote na plnenie. Aby poisťovňa plnila až po doručení rozsudku a až uplynutím lehoty na plnenie by sa dostala do omeškania, muselo by ísť o prípad kedy sama poisťovňa by nebola účastníkom konania. Nemôže nastať taká situácia, že poisťovňa až po právoplatnosti rozsudku, na základe ktorého je povinná plniť sa dostane do omeškania, pričom sama je oprávnená na podanie odvolania.

29. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj

len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

30. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

32. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a s poukazom na právny názor Krajského súdu v Košiciach, prezentovanom vo viacerých rozhodnutiach rôznych senátov, súd dospel k záveru o dôvodnosti uplatňovaných úrokov z omeškania žalobcom.

33. Žalobcovi vzniklo právo na náhradu škody a žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou náhrady škody po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, ktoré bolo ukončené dňa 10.5.2019, nakoľko neposkytol náhradu škody poistenia zodpovednosti, preto súd viazaný návrhom žalobcu zaviazal žalovaného zaplatiť úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to 5 % ročne zo sumy 216,97 € od 27.5.2019 do zaplataenia tak, ako je uvedené vo výroku I tohto rozhodnutia.

34. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu teda k 27.5.2019 bola 0,00 % a úrok z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyšší.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku II a to tak, že žalobcovi na základe zásady úspechu v spore priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému, keďže bol v konaní v plnom rozsahu úspešný. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).